

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 1.8.2008
SEC(2008) 2367 final

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

**Revizuirea Regulamentului (CE) nr. 2037/2000 privind substanțele care
diminuează stratul de ozon**

„O mai bună legiferare, pe baza a 20 de ani de succes”

**Sinteză a evaluării impactului care însoțește propunerea de regulament a
Parlamentului European și a Consiliului privind substanțele care
diminuează stratul de ozon (reformare)**

[COM(2008) 505 final]

[SEC(2008) 2366]

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

**Revizuirea Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 privind substanțele care
diminuează stratul de ozon
„O mai bună legiferare, pe baza a 20 de ani de succes”
Sinteză a evaluării impactului
care însoțește propunerea de regulament a Parlamentului European și a
Consiliului privind substanțele care diminuează stratul de ozon (reformare)**

[COM(2008) 505 final]

[SEC(2008) 2366]

1. INTRODUCERE

Prezentul document este o sinteză a evaluării impactului care însoțește reformarea Regulamentului (CE) nr. 2037/2000 privind substanțele care diminuează stratul de ozon (denumit în continuare „regulamentul”)¹.

2. CONTEXT

Stratul de ozon stratosferic protejează organismele care trăiesc pe pământ de radiațiile ultraviolete nocive ale soarelui. La începutul anilor '80, oamenii de știință au observat, deasupra Antarcticii, o scădere semnificativă a concentrației de ozon în stratosferă, fenomen care a devenit cunoscut sub numele de „gaura din stratul de ozon”. În momentul său de maximă intensitate – în timpul primăverilor de la sfârșitul anilor '90 – gaura din stratul de ozon era cea mai pronunțată la poli, deși concentrații considerabil reduse au fost observate și în alte locuri. Creșterea radiațiilor ultraviolete are un efect nociv asupra oamenilor (cancere de piele și cataracte) și a ecosistemelor.

Încă din 1987, guvernele au negociat Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, astfel fiind inițiată eliminarea substanțelor care diminuează stratul de ozon (ODS) în toate statele semnatare, după un calendar stabilit. În 2007, părțile (inclusiv Comunitatea Europeană) au sărbătorit cea de-a douăzecea aniversare a Protocolului de la Montreal, pe care l-au salutat ca fiind unul dintre cele mai de succes acorduri internaționale în domeniul mediului. Până atunci, toate cele 191 de părți reușiseră să reducă consumul de substanțe care diminuează stratul de ozon cu 95%, comparativ cu nivelurile de referință². Reducerile au fost mai importante (92,2%) în țările industrializate și ușor mai scăzute (80%) în țările în curs de dezvoltare. Reducerile s-au datorat acordurilor cu privire la înghețarea consumului și a producției, precum și reducerilor ulterioare treptate, cu termene precise de realizare³.

În ultimul său raport, publicat în 2007, Comitetul de evaluare științifică (SAP), instituit în temeiul Protocolului de la Montreal, a confirmat că stratul de ozon se reface încet, datorită măsurilor de control introduse prin protocol - deși cu 10 până la 15 ani întârziere față de previziunile raportului precedent, care datează din 2002. Se preconizează că nivelurile de ozon medii și arctice se vor reface până în 2050 și că gaura din stratul de ozon va dispărea între 2060 și 2075.

Conform UNEP, reglementările introduse în temeiul Protocolului de la Montreal vor permite evitarea a milioane de decese provocate de cancere de piele și a zeci de milioane de cazuri de cancere de piele și de cataractă în întreaga lume. Autoritățile din SUA estimează că peste 6,3 milioane de cazuri de cancere de piele vor putea fi

¹ A se vedea SEC(2008) xxx și COM(2008) xxx.

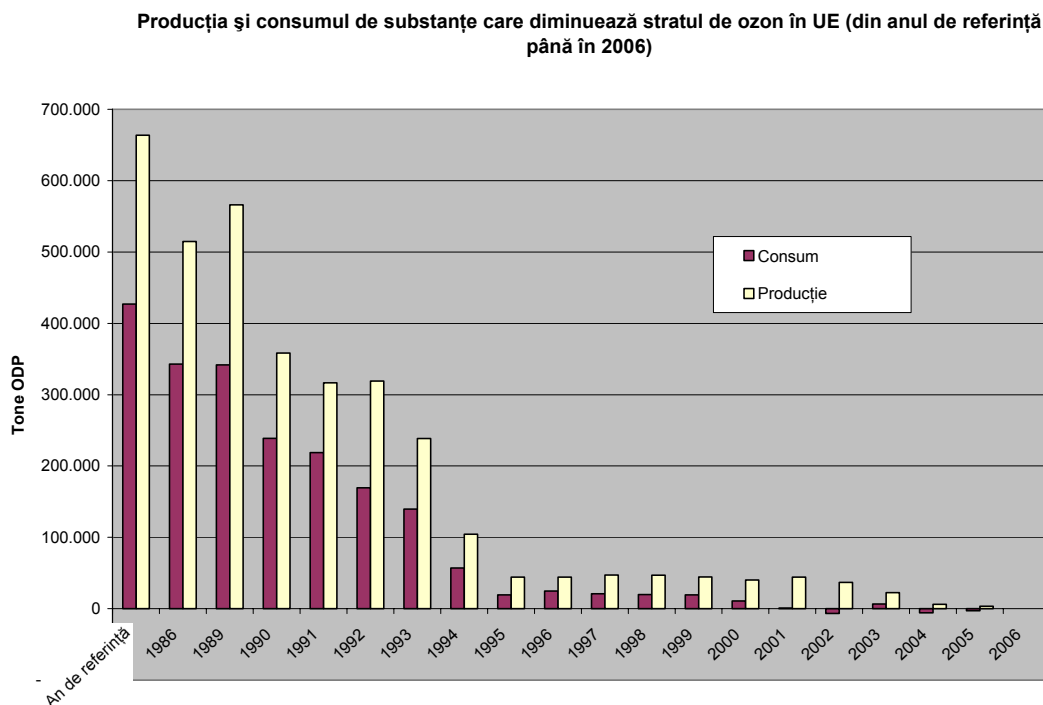
² Articolul 1 din Protocolul de la Montreal definește „consumul” ca fiind producția plus importurile minus exporturile de substanțe reglementate.

³ Țările în curs de dezvoltare au putut realiza reduceri foarte importante datorită Fondului multilateral, care, până în prezent, a alocat aproximativ 2,4 miliarde USD pentru transferul de tehnologie și proiecte conexe de consolidare a capacităților. În general, calendarele pentru țările în curs de dezvoltare prezintă un decalaj de câțiva ani în raport cu cele din țările industrializate.

evitate numai în SUA. În plus, reglementările introduse prin Protocolul de la Montreal vor contribui la evitarea emisiilor de gaze cu efect de seră echivalente a peste 100 de miliarde de tone de CO₂, între 1990 și 2010. Până în 2010, emisiile de substanțe care diminuează stratul de ozon vor reprezenta mai puțin de 5% din emisiile de CO₂ estimate la nivel mondial, comparativ cu aproximativ 50% în 1990⁴.

3. REGULAMENTUL (CE) NR. 2037/2000 PRIVIND SUBSTANȚELE CARE DIMINUEAZĂ STRATUL DE OZON.

Regulamentul este principalul instrument de care dispun Comunitățile Europene pentru a pune în aplicare Protocolul de la Montreal. Cadrele de reglementare internaționale și comunitare, care sunt în concordanță și se completează reciproc, au dus la obținerea unor rezultate impresionante, ajungându-se la o eliminare aproape totală a consumului și a producției de substanțe reglementate care diminuează stratul de ozon (a se vedea figura de mai jos).

Până în prezent, Comunitatea Europeană a redus consumul și producția de substanțe care diminuează stratul de ozon cu peste 99%, comparativ cu nivelurile de referință. Până în 2010, CE va elimina în totalitate utilizările substanțelor care diminuează stratul de ozon reglementate, cu excepția a aproximativ 1 200 de tone ODP pe an. Această cifră de 1 200 de tone include cantitatea estimată de 1 000 de tone de hidroclorofluorocarburi reciclate sau regenerate, care vor fi interzise începând din 2015, ceea ce va limita consumul, în sensul Protocolului de la Montreal, la mai puțin de 200 de tone de substanțe care diminuează stratul de ozon pe an (comparativ cu un

⁴

Aceste contribuții importante la lupta împotriva schimbărilor climatice se datorează unui potențial de încălzire globală (GPW) foarte ridicat al substanțelor care diminuează stratul de ozon (pentru unele dintre acestea este de peste 14 000 de ori mai puternic decât CO₂).

consum de referință de 400 000 de tone). În plus, „utilizările cu emisii” ale substanțelor care diminuează stratul de ozon, aflate sub incidența regulamentului (dar încă necontabilizate în calitate de consum în temeiul protocolului) vor reprezenta în total o cantitate estimată de 1 400 de tone ODP pentru perioada ulterioară anului 2010 (presupunând că nivelurile actuale se mențin, în absența unor măsuri suplimentare). Producția de substanțe care diminuează stratul de ozon în CE va scădea sub 4 000 de tone ODP pe an până în 2010 (comparativ cu producția de referință de 700 000 de tone).

4. PROCESUL DE REVIZUIRE

Prezenta revizuire face parte din programul legislativ și de lucru al Comisiei pe 2008, la rubrica „Simplificare”. Pregătirile au început la sfârșitul anului 2006, odată cu lansarea unei anchete ample în rândul autorităților statelor membre și a altor agenții, societăți, industrii și organizații non-guvernamentale relevante. Ancheta a arătat o satisfacție generală privind eficiența regulamentului. Principalele comentarii s-au referit la complexitatea acestuia și au evidențiat o dorință de simplificare și clarificare.

Pe baza contribuțiilor menționate mai sus și a altor surse specializate (de exemplu, cele mai recente analize și recomandări formulate de Comitetele de evaluare științifică, tehnică și economică ale Protocolului de la Montreal), au fost identificate și analizate, din ianuarie 2008 și până în prezent, opțiuni de politică și evaluări ale impactului aferente.

5. ABORDAREA PRINCIPALELOR PROBLEME

În raportul său pe 2007, Comitetul de evaluare științifică al Protocolului de la Montreal (SAP) a avertizat părțile că, în ciuda succeselor înregistrate, se impune menținerea vigilenței pentru a respecta noul calendar prevăzut pentru refacerea stratului de ozon, luând, de asemenea, în considerare incertitudinile care persistă, în special cu privire la impactul schimbărilor climatice. Printre principalele provocări se afla necesitatea de a reduce în mod semnificativ, până în 2015, nivelurile actuale ale utilizărilor care fac obiectul unei derogări (inclusiv utilizarea bromurii de metil în scopuri de carantină și preexpediție), astfel încât substanțele care diminuează stratul de ozon „înmagazinate” în produse și echipamente să nu fie eliberate în atmosferă și pentru a evita comercializarea noilor substanțe care diminuează stratul de ozon (a se vedea secțiunea 6.3. de mai jos). La nivelul UE, există alte probleme, și anume complexitatea procesului de reglementare și a procedurilor administrative conexe, precum și necesitatea de a asigura conformitatea deplină cu Protocolul de la Montreal, evitând totodată riscul de comercializare și utilizare ilegale a substanțelor care diminuează stratul de ozon. Ca urmare a recomandărilor Comitetului de evaluare științifică și a sugestiilor de îmbunătățire formulate de părțile interesate, precum și pe baza analizei efectuate de către Comisie, au fost identificate următoarele obiective generale și specifice, în vederea abordării problemelor subzistente.

Obiectivul general pe termen lung pe care îl are în vedere revizuirea rămâne refacerea la data prevăzută și protecția ulterioară a stratului de ozon, pentru a evita

efectele negative, în special asupra sănătății umane și a ecosistemelor. Cu toate acestea, obiectivul asociat pe termen scurt și mediu este simplificarea cadrului de reglementare, reducând totodată orice povară administrativă inutilă, în conformitate cu angajamentul Comisiei de a elabora și de a pune în aplicare o mai bună legislație.

În vederea atingerii acestor obiective generale, au fost identificate următoarele obiective specifice, în special pentru abordarea problemelor subliniate mai sus, valorificând în același timp punctele forte recunoscute ale regulamentului.

- (1) Îmbunătățirea și simplificarea legislației prin reducerea poverii administrative:
 - (a) clarificarea și simplificarea regulamentului;
 - (b) raționalizarea raportării și a poverii administrative aferente;
 - (c) actualizarea dispozițiilor în materie de derogare și a proceselor administrative conexe.
- (2) Asigurarea conformității continue prin punerea în aplicare în întregime a Protocolului de la Montreal, astfel cum a fost modificat în 2007, și printr-un control al aplicării mai riguros:
 - (a) punerea în aplicare a Deciziei XIX/6 în vederea accelerării eliminării hidroclorofluorocarburilor;
 - (b) asigurarea conformității CE și prevenirea comercializării ilegale și dăunătoare.
- (3) Anticiparea provocărilor viitoare prin abordarea problemei substanțelor care diminuează stratul de ozon încă nereglementate prin Protocolul de la Montreal:
 - (a) substanțe care diminuează stratul de ozon înmagazinate sau („stocate”) în produse și echipamente;
 - (b) substanțe care diminuează stratul de ozon noi și cu durată scurtă de viață;
 - (c) utilizarea bromurii de metil în scopuri de carantină și preexpediție.

6. OPȚIUNI DE POLITICĂ ȘI IMPACTUL ACESTORA

O gamă largă de opțiuni de politică și evaluarea impactului conexe au fost identificate și analizate, pe baza contribuțiilor menționate mai sus și a altor surse specializate (de exemplu, cele mai recente analize și recomandări formulate de Comitetele de evaluare științifică, tehnică și economică ale Protocolului de la Montreal). Au fost depuse eforturi pentru a analiza o gamă cât mai largă de opțiuni de simplificare pentru a îmbunătăți claritatea și, în final, punerea în aplicare a regulamentului, reducând totodată orice povară administrativă inutilă. Luând în considerare această ultimă opțiune, revizuirea a vizat, de asemenea, măsuri fără caracter de reglementare, de exemplu eventuala raționalizare a procedurilor de raportare și monitorizare a substanțelor care diminuează stratul de ozon.

Opțiunile de a nu modifica regulamentul (menținerea situației existente) sau chiar retragerea acestuia au fost luate în considerare, dar au fost respinse, *inter alia*

deoarece Comunitatea Europeană nu ar mai respecta Protocolul de la Montreal și deoarece acestea nu ar permite realizarea obiectivului de simplificare.

Analiza a vizat cele trei mari categorii de măsuri de politică prezentate mai jos.

1. Prima categorie importantă de opțiuni de politică făcea referire la atingerea obiectivului de simplificare, pe baza progreselor realizate până în prezent în ceea ce privește eliminarea substanțelor care diminuează stratul de ozon și a oportunității de a elimina dispozițiile caduce. Printre principalele opțiuni care au fost reținute se numără:

- eliminarea dispozițiilor și a procedurilor aferente cu privire la utilizările esențiale ale clorofluorocarburilor, utilizările critice ale bromurii de metil și a altor derogări pentru clorofluorocarburi și hidroclorofluorocarburi;
- simplificarea plafonului care limitează utilizarea bromurii de metil în operațiuni de carantină și tratamente preexpediție, reducând totodată limita cantitativă de la 607 de tone ODP la nivelul actual de maximum 300 de tone;
- raționalizarea raportării (o solicitare recurentă din partea statelor membre), cu toate că exista un spațiu de manevră limitat, deoarece majoritatea, dacă nu totalitatea, obligațiilor în materie de raportare decurg mai mult din protocol decât din regulament;
- eliminarea derogărilor care impun costuri administrative semnificative pentru un număr redus de actori, în schimbul unor beneficii limitate;
- clarificarea definițiilor și alte îmbunătățiri cu privire la redactarea juridică, satisfăcând astfel (împreună cu măsurile anterioare) cerea formulată de multe părți implicate cu privire la un act juridic mai simplu, mai structurat.

Se estimează că această serie de opțiuni de simplificare va reduce cheltuielile administrative totale cu aproximativ 4 milioane de euro până în 2020. Se așteaptă ca impactul aferent asupra mediului să fie pozitiv (deși redus și dificil de cuantificat), întrucât regulamentul ar trebui să fie mai ușor de pus în aplicare, inclusiv în cazul IMM-urilor. Din același motiv, beneficii economice nete directe reduse ar putea fi obținute de industrie și de utilizatorii substanțelor care diminuează stratul de ozon, în special de IMM-uri, care au un acces mai limitat la cunoștințele specializate pentru punerea în aplicare a regulamentului.

2. O a doua categorie de opțiuni a putut fi definită în raport cu necesitatea de a asigura în continuare conformitatea cu Protocolul de la Montreal. Printre opțiunile privilegiate se numără:

- devansarea datei de încetare a producției de hidroclorofluorocarburi din 2025 în 2020, pentru a alinia regulamentul cu recenta Decizie XIX/6 în vederea accelerării eliminării hidroclorofluorocarburilor;
- simplificarea și consolidarea controlului aplicării regulamentului în vederea prevenirii comercializării și utilizării ilegale de substanțe care diminuează stratul de ozon în UE, cu ajutorul unor dispoziții mai eficiente cu privire la cerințele în domeniul inspecției în statele membre (adică înlocuirea inspecțiilor „aleatorii”,

cu cele „bazate pe riscuri”), a unor cerințe precise în materie de etichetare pentru a evita comerțul ilegal (inclusiv în interiorul UE) și a unor măsuri specifice pentru a intensifica monitorizarea importurilor și exporturilor de substanțe care distrug stratul de ozon.

Aceste opțiuni de politică vor permite evitarea unor costuri administrative excesive și asigurarea, în continuare, a conformității cu Protocolul de la Montreal, în special prin prevenirea comerțului ilegal, ceea ce va permite, de asemenea, înlăturarea preocupărilor formulate de industrie în timpul anchetei.

3. Pentru a asigura că, în viitor, provocările subzistente vor putea fi abordate în mod adecvat, s-a pus accentul pe următoarele trei domenii:

- (a) Emisia în atmosferă de substanțe care diminuează stratul de ozon (ODS)/de gaze cu efect de seră (GHG) aflate în „stocuri” - Dat fiind faptul că protocolul s-a concentrat asupra interzicerii treptate a consumului și a producției de substanțe care diminuează stratul de ozon, cantități importante din aceste substanțe sunt în continuare înmagazinate sau „stocate” în produse și echipamente (de exemplu în spume izolante, agenți de refrigerare sau sisteme de aer condiționat). Luând în considerare potențialul ridicat de încălzire globală (GWP) al acestor substanțe care diminuează stratul de ozon, nerecuperarea și, în cele din urmă, nedistrugerea acestora implică riscuri semnificative de încălzire globală. În 2010, stocurile de substanțe care diminuează stratul de ozon din UE ar putea ajunge la aproximativ 700 000 de tone ODP (5 miliarde de tone de CO_{2eq}), cu toate că experții confirmă că aceste estimări au un nivel ridicat de incertitudine, din cauza faptului că informațiile disponibile cu privire la volumul acestor substanțe sunt limitate. Emisiile ar putea totaliza aproximativ 24 000 de tone ODP (sau 170 de milioane de tone de CO_{2eq}) pe an, în perioada 2005-2015⁵. Se propune includerea, în regulament, a unor măsuri de înăsprire a dispozițiilor cu privire la recuperarea și distrugerea substanțelor care diminuează stratul de ozon conținute în produse și echipamente. În 10 ani, acestea ar putea aduce beneficii ecologice de până la 14 000 de tone ODP sau 112 milioane de tone de CO_{2eq}. În plus, punerea în aplicare a directivei-cadru privind deșeurile și a directivei privind deșeurile de echipamente electrice și electronice („WEEE”) este pe cale să fie îmbunătățită, pentru a împiedica emisiile de substanțe care distrug stratul de ozon (ODS)/de gaze cu efect de seră (GHG), ceea ce s-ar putea concretiza în beneficii suplimentare de până la 34 000 de tone ODP (270 de milioane de tone CO_{2eq}). De asemenea, luând în considerare marea variabilitate a costurilor în funcție de produse (de la 4,5 euro numai pentru distrugere, până la 100 euro pe kg ODP pentru recuperarea și distrugerea substanțelor care distrug stratul de ozon conținute în spume izolante), acțiunea de monitorizare se va concentra asupra inițiativelor inteligente și precise vizând creșterea (semnificativă) a volumului de produse și

⁵ Estimările au fost stabilite prin extrapolarea celor mai bune estimări globale disponibile într-un raport TEAP pe 2005, conform cărora stocurile globale totalizau 3,5 milioane de tone ODP (20 miliarde de tone CO_{2eq}) în 2002, estimându-se că va ajunge la 2 milioane de tone ODP în 2015 (13,4 miliarde tone de CO_{2eq}).

echipamente care sunt prezentate în vederea recuperării și reciclării sau a distrugerii⁶.

- (b) Comercializarea noilor substanțe care diminuează stratul de ozon – Raportul pe 2007 al Comitetului de evaluare științifică instituit în temeiul protocolului a prezentat noi dovezi științifice conform cărora substanțele care diminuează stratul de ozon conținute în anumite substanțe chimice care în prezent nu sunt reglementate prin protocol (de exemplu nPB) au un potențial de încălzire globală cu mult mai ridicat decât cel estimat până în prezent și recomandă ca părțile să aibă în vedere anumite măsuri de reglementare, pentru ca progresele făcute până în prezent să nu fie anulate. În prezent, emisiile provenite de la noile substanțe care diminuează stratul de ozon ale CE sunt estimate în total la mai puțin de 300 de tone ODP pe an. Pentru a evita expansiunea piețelor, care ar fi trebuit abordată ulterior, sunt propuse măsuri de precauție, respectiv menționarea noilor substanțe care diminuează stratul de ozon în anexa la regulament (de exemplu pe baza informațiilor furnizate de întreprinderi în temeiul REACH) și obligația pentru producători și importatori de a raporta cantitățile tranzacționate. Chiar dacă aceste măsuri se dovedesc eficiente pentru sensibilizarea consumatorilor de substanțe care diminuează stratul de ozon, este puțin probabil ca acestea să aibă un impact economic semnificativ asupra industriei, care se preconizează că va continua să renunțe la substanțele care diminuează stratul de ozon.
- (c) Reducerea utilizării bromurii de metil pentru operațiunile de carantină și tratamentele de preexpediție – Luând în considerare faptul că bromura de metil este o substanță toxică periculoasă pentru sănătate (motiv pentru care, în această privință, regulamentul este deja mai strict decât protocolul), opțiunea privilegiată este de a introduce obligativitatea recuperării acesteia până în 2015 și de a elimina ulterior această substanță. Măsura respectivă va permite o fază de tranziție, pe durata căreia alternativele, precum tratamentul termic, vor fi probabil mai competitive în multe situații și care va fi urmată de eliminare, atunci când vor fi disponibile mai multe alternative. Costul total pentru industrie ar fi de 9,5 milioane de euro în perioada 2010-2020 și ar permite economisirea unei cantități de bromură de metil echivalente cu 2 000 de tone ODP.

7. CONCLUZII

Opțiunile de politică propuse reflectă un angajament ferm pentru o reglementare mai simplă și mai bună, pe bază unei analize detaliate. În urma propunerii, va rezulta un text normativ simplificat în mod semnificativ, care consacră progresele înregistrate până în prezent în domeniul eliminării substanțelor care diminuează stratul de ozon, oferind, în același timp, garanții pentru consolidarea acestor progrese. Cu toate că eliminarea cu succes a substanțelor care diminuează stratul de ozon a redus deja povara administrativă asociată punerii în aplicare a regulamentului, profitul net suplimentar pe care l-ar aduce întregul pachet (inclusiv după luarea în considerare a

⁶ De exemplu, standardele legate de sisteme de compensare sau de depozitare, finanțarea distrugerii din fonduri regionale etc.

măsurilor puțin numeroase care pot avea drept efect creșterea costurilor administrative) se va ridica la aproape 3 milioane de euro, dintre care aproximativ 2 milioane de euro revin industriei, 0,7 milioane de euro statelor membre și restul sumei Comisiei Europene. Pachetul nu va antrena costuri marginale nete directe importante. Se preconizează că impactul economic direct suplimentar cumulativ nu va depăși 13 milioane de euro, în principal datorită măsurilor care vizează reducerea utilizării bromurii de metil în operațiuni de carantină⁷ și tratamente de preexpediție. Simplificarea ar trebui să fie avantajoasă în special pentru IMM-uri, care au un acces mai limitat la cunoștințele specializate pentru punerea în aplicare a regulamentului.

Cele mai concrete avantaje ecologice ale prezentului pachet de măsuri sunt legate de reducerea consumului și intensificarea recuperării, care rezultată în special din acțiunea politică în domeniul stocurilor și al operațiunilor de carantină și tratamentelor de preexpediție. Câștigul net al acestor avantaje s-ar putea ridica la un câștig net de 16 000 de tone ODP, sau 112 milioane de tone CO_{2eq}⁸. Traducerea acestui câștig în termeni de diminuare a riscului de cancer nu ar prezenta interes, luând în considerare cantitățile mici implicate, comparativ cu dimensiunea globală a problemei și numeroasele incertitudini cu privire la raportul doză-răspuns între o tonă ODP și impactul final asupra sănătății umane și a mediului. Cu toate acestea, reducerea netă a emisiilor de substanțe care diminuează stratul de ozon ar contribui la reducerea riscului ca stratul de ozon să se diminueze în continuare, aducând totodată avantaje reale în lupta împotriva schimbărilor climatice. Detalii, inclusiv lista completă a tuturor opțiunilor evaluate și impactul acestora (inclusiv al opțiunilor respinse) sunt disponibile în versiunea integrală a evaluării impactului.

În sectoarele în care se va preconiza că înlocuitorii vor fi disponibili în curând, se vor intensifica eforturile pentru a elimina definitiv utilizarea substanțelor care diminuează stratul de ozon. Aceste eforturi sunt prezentate în comunicarea care însoțește propunerea de reformare a regulamentului. În paralel, ca o acțiune de monitorizare a acestei revizuirii, Comisia va colabora îndeaproape cu statele membre pentru a aborda aspectul cheie rămas nesoluționat, respectiv stocurile de substanțe care distrug stratul de ozon. Această acțiune poate aduce beneficii ecologice suplimentare semnificative. De asemenea, Comisia va colabora îndeaproape cu statele membre și cu celelalte părți semnatare ale protocolului în vederea reducerii utilizărilor substanțelor care diminuează stratul de ozon, în mod special cele legate de operațiunile de carantină și tratamentele de preexpediție, și pentru a evita comercializarea noilor substanțe care diminuează stratul de ozon.

⁷ Costurile ar fi în mod semnificativ mai reduse dacă s-ar lua în considerare decizia probabilă de a elimina bromura de metil din motive sanitare.

⁸ În termeni de potențial de încălzire globală, aceasta ar reprezenta aproximativ 2% din emisiile de gaze cu efect de seră în 1990. Exclusiv cu titlu comparativ, reducerile sunt echivalente cu 1/10 din reducerile necesare pentru a atinge obiectivul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 20% până în 2020, prevăzut în cadrul pachetului legislativ în materie de climă și de energie.